

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind Statutul
Corpului Diplomatic și Consular al României**

Analizând proiectul de **Lege privind Statutul Corpului Diplomatic și Consular al României**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.4 din 10.01.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare adoptarea Statutului Corpului diplomatic și consular al României.

Prin obiectul său, proiectul face parte din categoria legilor organice, dispozițiile sale fiind incidente prevederilor art.16 alin.(3) din Constituție referitoare la ocuparea de funcții și demnități publice, precum și ale art.37 alin.(3) privind alte categorii de funcționari publici care nu pot face parte din partide politice.

2. Proiectul de lege are ca scop instituirea unei reglementări unitare a problemelor care privesc personalul diplomatic și consular, aducând o serie de modificări sau completări față de ceea ce este reglementat în prezent prin Statutul Corpului Diplomatic și Consular al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1070/1990 propusă a fi abrogată. Semnalăm, totuși că, în ansamblul său, proiectul realizează o inventariere a tuturor aspectelor legate de categoria persoanelor care fac parte din Corpul Diplomatic și Consular, uneori reglementând, alteleori trimitând la legi care vor trebui adoptate, deși, în

opinia noastră, ar fi trebuit să se facă o selectare a problemelor care sunt specifice acestui personal, urmând ca celelalte probleme să fie reglementate prin trimitere la statutul funcționarului public, care se aplică și în situația de față.

3. Apreciem că prevederile propuse **nu** sunt de natură să încurajeze formarea în cadrul Ministerului Afacerilor Externe a cadrelor diplomatice de profesie, nepunându-se suficient accentul pe recrutarea și formarea cadrelor de către Ministerul Afacerilor Externe însăși, prin recent înființata Academie Diplomatică, ci se creează o cale de preluare a personalului necesar din alte instituții, ceea ce are drept rezultat posibilitatea recrutării ad-hoc a acestui personal.

II. Observații la textul proiectului de lege

1. Cuvântul “organică” din **art.1(1)** - “lege organică”, considerăm că ar trebui eliminat, deoarece caracterul de lege organică se stabilește prin Constituție, nu prin legea respectivă.

2. În **art.2** nu este folosit termenul “de carieră” și din această cauză au calitatea de membri ai Corpului Diplomatic și Consular și persoane care desfășoară activitate în Ministerul Afacerilor Externe pe o bază temporară sau cele care țin de alte domenii de activitate. Dacă se vorbește de persoane care “au un statut socio-profesional specific”, cu drepturi și obligații speciale, este necesar să existe o legătură continuă și organică în activitate, nu una sporadică, și, de aceea, se impune o delimitare mai riguroasă a categoriilor de persoane care fac parte din Corpul Diplomatic și Consular. Menționăm faptul că într-un alt text, art.17 alin.(2), se folosește acest termen. În consecință, propunem să se excludă asimilarea care se face pentru persoanele din alte ministere și instituții.

3. Conferirea de drept a calității de membri ai Corpului Diplomatic și Consular - **art.2(2)**- apreciem că este de natură să altereze ideea de corp socio-profesional distinct; aceasta face să se piardă caracteristica invocată pentru regimul special de drepturi solicitat.

4. În enumerarea cuprinsă în **art.2 (1) lit.d)** ar trebui inclusă și categoria misiunilor permanente pe lângă organizațiile internaționale, întrucât acestea reprezintă o categorie distinctă de aceea a misiunilor diplomatice și sunt reglementate prin convenții distincte.

5. **Art.3** este necesar să fie completat cu o referire “la prevederile tratatelor la care România este parte, precum și la regulile care decurg din normele și principiile dreptului internațional general”,

deoarece, în mare măsură, pe timpul cât aceste persoane se află în străinătate, statutul lor se stabilește în raport cu acestea.

6. La art.4, (în titlu și în text), propunem să fie inclus cuvântul “cele” (“sau **cele** consulare”).

7. Din art.6(1) rezultă că ar exista mai multe operațiuni distincte - acordarea gradelor diplomatice, admiterea în Corpul Diplomatic și Consular și promovarea; în realitate, admiterea constituie o consecință a acordării gradului diplomatic și/sau consular. Textul ar trebui reformulat.

8. Cazurile în care se face promovarea în grade diplomatice nu sunt clar formulate, nefiind stabilit pentru cine promovarea se face prin concurs și pentru cine prin examen. Concursul trebuie să rămână calea principală, iar acest lucru trebuie stabilit prin lege.

9. Prevederea din art.9(2) privind promovarea la excepțional ar trebui să fie formulată astfel încât să se înțeleagă în mod clar că toate celelalte condiții sunt obligatorii, și că **excepționalul** se referă doar la reducerea stagiului.

10. La art.10, este de reținut faptul că ministrul plenipotențiar face parte din categoria șefilor de misiune diplomatică (Convenția de la Viena 1961, art.14). Având în vedere această situație și pentru corelarea soluției cu reglementarea existentă privind numirea ministrului plenipotențiar, propunem ca soluția preconizată să fie completată cu expresia “**și ministrul plenipotențiar**” situată după cuvântul “ambasador”.

11. Referitor la art.11, menționăm că în practica statelor, numirea la post în străinătate a consulului general se face la nivelul șefului de stat, de Guvern sau ministrul afacerilor externe; în general, se ține seama de **regula de simetrie** și statele în cauză trebuie să convină procedura care se va aplica (nu se va putea numi prin actul ministrului de externe, în cazul în care exequaturul se acordă la nivel de șef de stat). În acest caz, acordarea gradului de consul general ar pune în discuție un atribut al Președintelui României în cazul în care acesta ar trebui să-l numească la post.

Observațiile de la pct.10 și 11 sunt valabile și pentru art.12.

12. Asimilarea persoanelor având specialități înrudite cu activitatea Ministerului Afacerilor Externe, în ceea ce privește stagiile, ar trebui să se facă cu o anumită rigoare, deoarece înrudirea activităților nu asigură calitatea cerută pentru conferirea unui grad.

13. Propunem includerea în art.17 a expresiei “dovedește loialitate deplină și necondiționată față de statul român și politica

externă a acestuia”, întrucât pentru calitatea de reprezentant al statului român este esențială loialitatea față de acesta.

14. Cunoașterea limbii române (**art.17 lit.e**) nu ar trebui să figureze printre condiții, deoarece limba română, fiind limba oficială a statului, orice funcționar public în România trebuie să o cunoască.

15. Nu este suficient să cunoască orice limbă străină (**art.17, alin.(1) lit.f**); este necesar să cunoască cel puțin **o limbă de circulație internațională**. În condițiile actuale, numai cu o limbă străină nu se poate face activitate diplomatică, iar această exigență ar trebui să existe în cazul diplomaților cu un grad superior.

16. În prevederea din **art.19 alin.(1)** ar trebui inclus și ministrul plenipotențiar.

17. În **art.19** se folosește termenul de ambasador extraordinar și plenipotențiar, în vreme ce în alte articole se utilizează doar denumirea de ambasador extraordinar. Este necesară o revedere a textului pentru a se asigura o terminologie unitară.

18. Prevederea din **art.23(7)** este prea vagă, putând fi interpretată în sensul că ar putea fi însoțit de copii, indiferent de vârsta acestora. Pe lângă faptul că nu se recunoaște statutul diplomatic (privilegii și imunități) decât membrilor de familie care “fac parte din gospodăriile lor”, calitatea aceasta antrenează și o serie de drepturi suportate de statul român.

19. Prevederea din **art.31(5)** ar trebui reformulată, pentru că diplomații nu aduc “atingere privilegiilor și imunităților lor”.

20. Din formularea **art.49** rezultă că nu vor putea beneficia de prevederile acestuia decât cei care vor fi pensionați în viitor, deoarece categoria celor care fac parte din Corpul Diplomatic și Consular se determină în raport cu acesta Statut. Considerăm că ar fi necesar să se specifice că beneficiul există “indiferent de data ieșirii la pensie”.

21. Întrucât toate drepturile sunt legate de calitatea de membru al Corpului Diplomatic și Consular și deoarece prin ieșirea la pensie persoana în cauză încetează să mai aibă această calitate, ar trebui inclusă o normă tranzitorie și cu privire la persoanele pensionate.

III. Cu privire la respectarea normelor de **tehnică legislativă** la elaborarea proiectului, semnalăm următoarele:

1. La **art.9 alin.(1)**, pentru respectarea regulilor gramaticale se impune înlocuirea expresiei "**Promovarea în grade**" prin expresia "**Promovarea în grad**".

2. La **art.23**, textul necesită a fi redactat cu respectarea **art.45 alin. (1)** din Legea nr.24/2000, în sensul ca enumerările prezentate

distinct să fie identificate prin utilizarea literelor alfabetului, nu prin liniuțe sau **alte semne grafice**, cifrele arabe fiind utilizate la identificarea articolelor.

De asemenea, la soluția preconizată la **pct.7** necesită a se face precizarea dacă este vorba doar de copiii minori, ca și la art.35, sau și de copiii majori.

3. La art.28 alin.(4), având în vedere că este vorba de membrii Corpului Diplomatic aflat în misiune permanentă în străinătate, pentru un plus de claritate în exprimarea soluției, este necesar a se face această precizare.

Pentru aceste motiv și pentru corelarea acestei soluții cu cea de la alin. (5), propunem introducerea sintagmei "**aflați în misiune permanentă în străinătate**" după cuvântul "**României**".

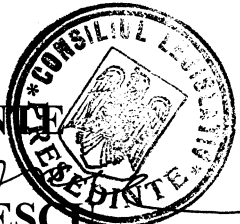
4. La art.46 alin.(1) lit.f) și g), trebuie să se aibă în vedere că interdicțiile în cauză sunt prevăzute la art.45, nu la 46 și respectiv 47.

5. La art.54 alin.(2) în cadrul soluției se impune înlocuirea cuvântului "**supune**" prin "**face**", fiind mai adecvat contextului legislativ.

6. În concordanță cu cerințele normelor de tehnică legislativă, este necesar ca abrevierea "M.A.E.", folosită în textul unor norme, să fie înlocuită prin sintagma Ministerul Afacerilor Externe, iar abrevierea "H.G.", din art.65, prin sintagma "Hotărârea Guvernului".

Pentru aceleași considerente, verbele din textul unor norme urmează a fi folosite la timpul prezent, nu la viitor (ex: "se vor emite" – art.63 -, "va fi actualizat" – art.64 -).

PREȘEDINTE
Dragoș Iliescu
Dragoș ILIESCU

București
Nr. 59/14.01.2003